

מסורת הש"ס

ביצד צולין פרק שביעי פסחים

פו.

עין משפט
נר מצוה

קמא א מ"י פ"ה מהל' בית
המדרה הלכה כג'
ק"ב ב מ"י פ"ה מהל' בית
המדרה הל' ז'
ק"ב ג ג' הלכה ח'
ק"ב ד ג' הלכה ט'
ה מ"י ג' הלכה י'
ק"ב ו מ"י פ"ה מהל' מעילה
הלכה י'
ק"ד ז מ"י פ"ה מהל' בית
המדרה הל' ג'
ק"ב ח מ"י פ"ה מהל' ק"ס
הלכה י'
ק"ב ט ט' הלכה ד'
ק"ד י ט' הלכה ה'

מאי לאו דאכלי ליה בגנין. אלמא גני ירושלים נתקדשו: אין מפטירין. כשהגיע זמנו להפטר מן הסעודה דייחיו אחר הפסח שהוא נאכל
באחריה על השבוע שכן מוצת כל הקרבנות נדקיימון לן (ה' מנחין ק"ב): למשה (במזמרי יו) לגדולה נדרכך שהמלכס אוכלין אין נפטירין על ידי
אפייומין: ואמר רב. אפייומין לשון הולאה לליכס מכאן ועלך ונאכל עוד בחצורה אחרת: שלא בשעת אכילה. קריאת ההלל לאחר
אכילה: פעם אחת בשנה. ביה"כ לקטורת והלויים בין הדבדים: בשבוע. בשמיטה: מה יסא לריבס. שמה תבקע החומה ולריבס

מאי לאו דאכלי באיגרא ואמרי באיגרא לא
דאכלי בארעא ואמרי באיגרא איני (ו' והתנן
אין מפטירין אחר הפסח אפייומין ואמר רב
שלא יעקרו מחבורה לחבורה לא קשיא כאן
בשעת אכילה כאן שלא בשעת אכילה ת"ש
איבא שאול אומר עליית בית קדשי הקדשים
חמורה מבית קדשי הקדשים שבית קדשי
הקדשים כהן גדול נכנס לו פעם אחת בשנה
ועליית בית קדשי הקדשים אין נכנסין לה
אלא פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים
שבוע ואמרי לה פעם אחת ביוכל לידע מה

לא נצרכה אלא לאותן שתי אמות.
לא נצוי למימר דלואן שמי אמות
היו מנומות נגדו של היכל דהא עשר
מזרחי שעלו (ג) שזן הנדרה לזרה
אחת משערי העזרה היה אלה ה"ק
כמו שאומר עשר מזרחי היה מקודש
להניח שם כלי קודש כתיב ג' נגדו של
היכל קודש דקאמר הייט להניע שם
כלי קודש ולא שיהיו כלי קודש לריבין
מקום מקודש כמכות כמנה דוכתי
אלא הן קדושה אית להו להניחם שם:
ומנ

מאי לאו דאכלי באיגרא ואמרי באיגרא לא
דאכלי בארעא ואמרי באיגרא איני (ו' והתנן
אין מפטירין אחר הפסח אפייומין ואמר רב
שלא יעקרו מחבורה לחבורה לא קשיא כאן
בשעת אכילה כאן שלא בשעת אכילה ת"ש
איבא שאול אומר עליית בית קדשי הקדשים
חמורה מבית קדשי הקדשים שבית קדשי
הקדשים כהן גדול נכנס לו פעם אחת בשנה
ועליית בית קדשי הקדשים אין נכנסין לה
אלא פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים
שבוע ואמרי לה פעם אחת ביוכל לידע מה

רבינו חננאל

מאי לאו דאכלי באיגרא ואמרי באיגרא לא
דאכלי בארעא ואמרי באיגרא איני (ו' והתנן
אין מפטירין אחר הפסח אפייומין ואמר רב
שלא יעקרו מחבורה לחבורה לא קשיא כאן
בשעת אכילה כאן שלא בשעת אכילה ת"ש
איבא שאול אומר עליית בית קדשי הקדשים
חמורה מבית קדשי הקדשים שבית קדשי
הקדשים כהן גדול נכנס לו פעם אחת בשנה
ועליית בית קדשי הקדשים אין נכנסין לה
אלא פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים
שבוע ואמרי לה פעם אחת ביוכל לידע מה

מאי לאו דאכלי באיגרא ואמרי באיגרא לא
דאכלי בארעא ואמרי באיגרא איני (ו' והתנן
אין מפטירין אחר הפסח אפייומין ואמר רב
שלא יעקרו מחבורה לחבורה לא קשיא כאן
בשעת אכילה כאן שלא בשעת אכילה ת"ש
איבא שאול אומר עליית בית קדשי הקדשים
חמורה מבית קדשי הקדשים שבית קדשי
הקדשים כהן גדול נכנס לו פעם אחת בשנה
ועליית בית קדשי הקדשים אין נכנסין לה
אלא פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים
שבוע ואמרי לה פעם אחת ביוכל לידע מה

מאי לאו דאכלי באיגרא ואמרי באיגרא לא
דאכלי בארעא ואמרי באיגרא איני (ו' והתנן
אין מפטירין אחר הפסח אפייומין ואמר רב
שלא יעקרו מחבורה לחבורה לא קשיא כאן
בשעת אכילה כאן שלא בשעת אכילה ת"ש
איבא שאול אומר עליית בית קדשי הקדשים
חמורה מבית קדשי הקדשים שבית קדשי
הקדשים כהן גדול נכנס לו פעם אחת בשנה
ועליית בית קדשי הקדשים אין נכנסין לה
אלא פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים
שבוע ואמרי לה פעם אחת ביוכל לידע מה

מאי לאו דאכלי באיגרא ואמרי באיגרא לא
דאכלי בארעא ואמרי באיגרא איני (ו' והתנן
אין מפטירין אחר הפסח אפייומין ואמר רב
שלא יעקרו מחבורה לחבורה לא קשיא כאן
בשעת אכילה כאן שלא בשעת אכילה ת"ש
איבא שאול אומר עליית בית קדשי הקדשים
חמורה מבית קדשי הקדשים שבית קדשי
הקדשים כהן גדול נכנס לו פעם אחת בשנה
ועליית בית קדשי הקדשים אין נכנסין לה
אלא פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים
שבוע ואמרי לה פעם אחת ביוכל לידע מה

מאי לאו דאכלי באיגרא ואמרי באיגרא לא
דאכלי בארעא ואמרי באיגרא איני (ו' והתנן
אין מפטירין אחר הפסח אפייומין ואמר רב
שלא יעקרו מחבורה לחבורה לא קשיא כאן
בשעת אכילה כאן שלא בשעת אכילה ת"ש
איבא שאול אומר עליית בית קדשי הקדשים
חמורה מבית קדשי הקדשים שבית קדשי
הקדשים כהן גדול נכנס לו פעם אחת בשנה
ועליית בית קדשי הקדשים אין נכנסין לה
אלא פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים
שבוע ואמרי לה פעם אחת ביוכל לידע מה

מאי לאו דאכלי באיגרא ואמרי באיגרא לא
דאכלי בארעא ואמרי באיגרא איני (ו' והתנן
אין מפטירין אחר הפסח אפייומין ואמר רב
שלא יעקרו מחבורה לחבורה לא קשיא כאן
בשעת אכילה כאן שלא בשעת אכילה ת"ש
איבא שאול אומר עליית בית קדשי הקדשים
חמורה מבית קדשי הקדשים שבית קדשי
הקדשים כהן גדול נכנס לו פעם אחת בשנה
ועליית בית קדשי הקדשים אין נכנסין לה
אלא פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעמים
שבוע ואמרי לה פעם אחת ביוכל לידע מה

השולחן המפורסד וכיצד בהן: פי' זמנה שבו בקרקע עזרה כנון בן שורא והוא החל שיעטין החל נכון ההומה שחזן סנהן גבורה והו קרא חל וזו קריאת חומה.
מבני' שתי חבורות שהיו אוכלת בבית אחד אלו הופסין את עמיה ואוכלין וכו'. פירוש שמתנו שחן אחד בשתי חבורות. אוכלין אוחו בשתי חבורות. יהודה רחמי בבית אבי אכל ולא בשני בתים וכתבי קרא אחרתהו אשר יאכלו אותו בהם
מכאן שהפסח נאכל בשתי חבורות. רבי שמעון אומר על הבתים אשר יאכלו אותו בהם מלמד שהאוכל אוכלו בשני מקומות מכאן שהפסח נאכל בשני בתים.

תורה אור השלם

1. רחוק דודי לשלמה בנו
את הבתיה האולם והא
תבין ונבוני ועלייתו
ותריו הפנינים ובית
הדבחה:
דברי הימים א כח יא
2. הכל בכתב מיד י עלי
השלם כל מלאכות
הבנייה:
דברי הימים א כח יט
3. חשבתי לירששת חמות
בתי עין נזה פי לא חשבתי
ידו מבלע האבא חל הולוי
להכי נקט פתוחות דבחר פתיחתן
אולינן: והפנינו מילוחם שפסח היכל
חול. וקא סלקא דעמך פתוחות
לעזרה קאמר. ומשענין פתוחות לחול
שמחילות מהלכות מתחת אחת עשרה
אמה שאחורי בית הכפורת עד
שפתמות להר הבית מחוק לעזרה:
ס"ג וגו קודש. גגו של היכל וסיפא
דכא דרבי יהודה היא דבכא לא מאי
לשניו כלעיל מהיכל ימינא איניש
דכא גגו לא כתיב בקרא: גגין הללו.
שכעורה ולשכותיה: אין אוכלין שם
קדשי קדשים. הנאכלין בעזרה ואין
שוחטין שם קדשים קלים הנשחטין
ככל מקום בעזרה: לאותן שפי
אמות. להכי קדשי גגין לשימוש
מניח את קודש הצריחין לגנין אבל
לא הצריחין למנוח דלאשחטין שאותן
שתי אמות מקלות עד מדה היו
נמוות בגובה השער שהוא בגנין
ועליות: דמתן שפי אמות. קני
מדה היו בנות הנבירה והוא בית
הבניו על גובה השער דמתן כמכת
מדות (פ"א מ"ג) שער המזרחי ועליו
שזן הנבירה לזרה מנזירת ומפרישין
בנמוות (נח.) כדי שיעמד מיטין בלא ולהכי
הוא דקדשי גגין ללל דמנין לשמי
אמות דלא הי זורן המנוח אבל
למילתא אחריתי לא קדשו: של משה.
ששה טפחים: ולמה היו אמת גדולה

הגהות הב"ח

(ב) ר"י ד"ס כי אמרה וכו'
נאלו דברים. יד פי ק"ד ק"ס
וע"כ: (ג) תוס' ד"ס
לכאורה דהא עבר מוחין
שעלו עזרת שרשן הבירה
אחת משערי ל"ל:

גלוני הש"ס

נכרא שאני היכל. עין
שעויות פ"ב תר"ח ועמ"ל:

מוסף רש"י

מחילות לא נתקדשו.
מחילות המזרח שפסח
העזרה לא נתקדש בקדושת
העזרה (ל"ג ע"ג). גגין
הללו. שבעזרה אין אוכלין
שם קדשי קדשים.
הוא דקדשי לגנין מן הקלטים.
אמרת גגין ועליות ג' שתי
נתקדשו אלא לרפסו והארי
עד הגג (שבוש"ט י"ג). שתי
אמות. שני מקלות שאורן
אמה (בבורות י"ג). מקלות
היו שני שזן מדרין האמות
ותן אמה (בבורות י"ג).
סוכה ה'. שחזן שתי חבורות
מקום הוא על מנת ששני
חבורתי אל זה הכניו ושזן
הבירה מתיירט ב' (סוכה
ט"ו). מדר אחד היה בניו של
שער המזרחי על עזרה ומתייר
מתניע שזן עזרה (מנחות
ט"ו). לעי ששני על שער מרת
ומתי שזן הבירה (בבורות
ט"ו). שיהיה האומנין שזין
בקטרת ומתיירין בגדולה.
ק' וק' אמת בנין מנין לנתן
היתן ק"ד דמתי אמת זה
שמה ומתיירין לו אמת אמה
גדולה שיעירה עליה אצט.
כדי שיעשו על מלתא נכסיס
שזן אמת ומנאלו נכסיס
מן הקדש יזכר ממה ששזן
ואין ליה מיעלה (מנחות ט"ו).
שלא יבואו לירי מיעלה.
שלא ימה מן הקדש. שסא היו עושין באתה מדה שמתין. שמה יפתחו דלי אשכר לנפלה. הלך מחזירין בגדולה (בבורות ט"ו).
והררי ליה י' מתי יזכר ונאמת על משה שיהיו פ' טפחים (בבורות ט"ו). אחת לכספא ורהבא. מנאלת כזרה הוה חתין מתנין
ככל שזן ומתיירין לזמה בגדולה הימנה עלי אצט (בבורות ט"ו) שמתנין זריס וזכ לנשות עולה מן חמה לו מן עשר באתה
של משה עשה אותה למתה האמה הימנה עליה חצי אצט. כדי שיעשו על מנת מהלכס שלא
יפתחו ומנאלו הימין מן הקדש יזכר ממה ששזן ואין ליה מיעלה (מנחות ט"ו). ואחתי לבנינו. דמתה טעילן ככל משה ומתיירין
באתה שיעירה עליה אצט (בבורות ט"ו). מבלא כריסו מבניו. שאין האוכל אוכל כשמי מקומות (ל"קטו ט"ו).